

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑ ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐการดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสาธน์สอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นการละเมิดโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ



๑) ความมั่นคง

๑.๑) การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับทั้งประเทศสังคมชุมชนครัวเรือนและปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและการเมือง

๑.๒) ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยมีสถาบันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

- ๑.๓) สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศชุมชนมีความเข้มแข็ง
ครอบครัวมีความอบอุ่น
- ๑.๔) ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตมีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตมีที่อยู่อาศัยและความ
ปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- ๑.๕) ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมมีความมั่นคงของอาหารพลังงานและน้ำ

๒) ความมั่นคง

- ๒.๑) ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความ
เหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลงประชากรรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลงประชากรได้รับผลประโยชน์
จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- ๒.๒) เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูงสามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศสร้าง
ฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตและเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่งการผลิต
การค้าการลงทุนและการทำธุรกิจมีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลกเกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและ
การค้าอย่างมีพลัง
- ๒.๓) มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องได้แก่ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญาทุนทางการเงินทุนที่
เป็นเครื่องมือเครื่องจักรทุนสังคมและทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓) ความยั่งยืน

- ๓.๑) การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็น
การเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกิน
ความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- ๓.๒) ภาวะผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่
ยอมรับร่วมกันความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้นคนมีความรับผิดชอบต่อ
สังคมมีความเอื้ออาทรเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- ๓.๓) มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาใน
ทุกระดับอย่างสมดุลมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ๓.๔) ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ชาติ (Country Strategic Position) ที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้
ไปจะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงมีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัย
คุกคามจากภายนอกรวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทยกรอบ
แนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- ๑.๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข
- ๑.๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองขจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นใน
กระบวนการยุติธรรม

- ๑.๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- ๑.๔) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่
- ๑.๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- ๑.๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
- ๑.๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องกับแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น
- ๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและบริการการสร้าง ความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคตทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้านอันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจ เอกชนกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ**
- ๒.๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคและเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น
- ๒.๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการบนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีภาระใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขาและในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไปรวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก
- ภาคเกษตรโดยเสริมสร้างฐานการผลิตที่เข้มแข็งและยั่งยืนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งและการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัย
 - ภาคอุตสาหกรรมโดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูงและพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพโดยใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น
 - ภาคบริการโดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลายมีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมเช่นการท่องเที่ยวและพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น
- ๒.๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

๒.๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมมีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

๒.๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่งด้านพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

๒.๖) การเชื่อมกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติประเทศส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆเพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศรวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนเพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกายใจสติปัญญา มีความเป็นสากลมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลมีระเบียบวินัยเคารพกฎหมายมีคุณธรรมจริยธรรมรู้คุณค่าความเป็นไทยมีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

๓.๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

๓.๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

๓.๓) การปลูกฝังระเบียบวินัยคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

๓.๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

๓.๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคมเพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึงลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรมกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

๔.๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

๔.๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

๔.๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

๔.๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและมีความมั่นคงด้านน้ำรวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียวรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

๕.๑) การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำเน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

๕.๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม

๖.๑) การปรับปรุงโครงสร้างบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม

๖.๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

๖.๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล

๖.๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

```

graph TD
    NS20[ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี] --> NESDP[แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ]
    NS20 --> NSP[นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ]
    NS20 --> IBP[แผนงบประมาณเชิงบูรณาการ]
    
    NESDP --- ESMP[แผนแม่บทยุทธศาสตร์เฉพาะ]
    NSP --- ESMP
    
    IBP --> F[FUNCTION]
    IBP --> A[AGENDA]
    IBP --> AR[AREA]
    
    ESMP --> GP[นโยบายรัฐบาล]
    IBP --> GP
    
    GP --> MOP[แผนปฏิบัติการกระทรวง/กรม/หน่วยปฏิบัติการ]
    GP --> RDP[แผนพัฒนามากลุ่มจังหวัด/จังหวัด]
    
    GP --> NAI[แผนบริหารราชการแผ่นดิน]
    NAI --> GP
  
```

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทย

จะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเสรีธุรกิจเสรีการทำนายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่างๆที่ทั้งเศรษฐกิจสังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหการพัฒนาการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษาความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญดังนี้

17

๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม

๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ

๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๑) กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมการพัฒนาที่ยึดหลักสมดุลยั่งยืนโดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนแปลงผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงมีความมั่นคงและยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน” ของประเทศ

๒) การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สคช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓) เป้าหมาย

๓.๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๓.๑.๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

๓.๑.๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศต่อหัว (GDP Per Capital) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capital) ณสิ้นแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์.) ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

๓.๑.๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี

๓.๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๓.๒.๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๓.๒.๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

๓.๒.๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓.๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๓.๓.๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

๓.๓.๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๓.๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๔.๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๓.๔.๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๔.๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๔.๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๔.๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๓.๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๓.๕.๑) การบริหารภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรมมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม

๓.๕.๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

๓.๕.๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๑) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๒) การเสริมความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๓) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕) ด้านความมั่นคง

๖) การเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

๗) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๘) ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

๙) การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

๑๐) การต่างประเทศประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค

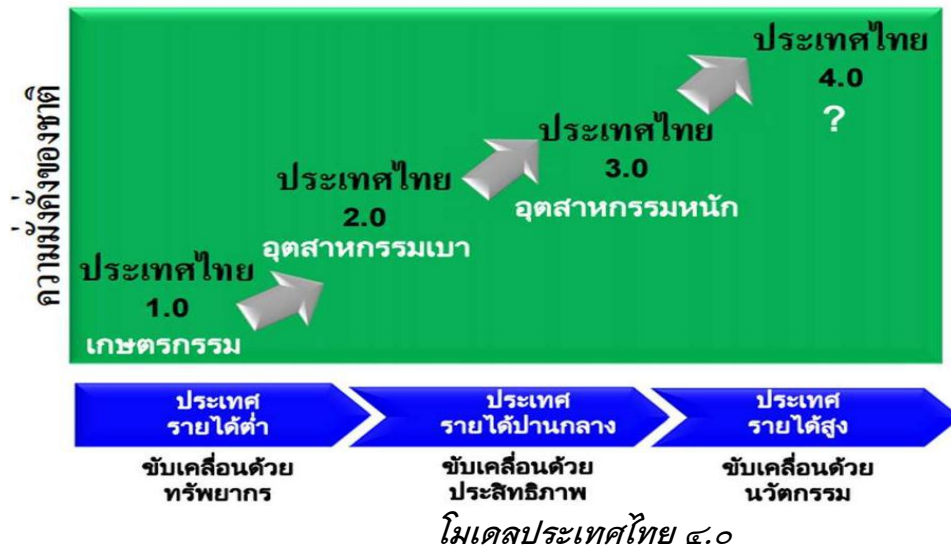
๑.๓ THAILAND ๔.๐

การประกาศทิศทางของประเทศไทยในอนาคตของนายกรัฐมนตรีพลเอกประยุทธ์จันทร์โอชาเรื่อง “ประเทศไทย ๔.๐” ในรายการคืนความสุขให้คนในชาติเฉพาะกิจออกอากาศทางโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทยเมื่อคืนวันศุกร์ที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙

ที่มาและความหมาย

โลกของอุตสาหกรรมกำลังก้าวสู่การปฏิวัติครั้งใหม่ที่เรียกว่าอุตสาหกรรม ๔.๐ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ “Industry ๔.๐” มาจากชื่อย่อของอุตสาหกรรมแห่งชาติของเยอรมนีเมื่อปี ค.ศ. ๒๐๑๓ แนวคิดก็คือโลกของเราจะเข้าสู่ช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ ภายใน ๒๐ ปีข้างหน้าทำให้หลายประเทศต่างก็ตื่นตัวกับผลกระทบที่จะติดตามมาเนื่องจากปัจจุบันทุกประเทศบนโลกมีการเชื่อมต่อกันอย่างไร้พรมแดนในทุกมิติทั้ง

ความร่วมมือทางการค้าความร่วมมือด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นต้นในอีกมุมหนึ่งก็ย่อมเกิดการแข่งขันสูงขึ้นเรื่อยๆ ด้านเหตุผลประการหลังนี้เองหลายประเทศจึงจำเป็นต้องปรับตัวสู่การพัฒนาอุตสาหกรรม ๔.๐ เพื่อเพิ่มศักยภาพของตนเองในการแข่งขันกับประเทศอื่นๆ “ประเทศไทย ๔.๐” หมายถึงการปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เน้นการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาช่วยพัฒนาโดยมีภาคการเกษตรยังคงเป็นแกนหลักแต่จะเปลี่ยนการเกษตรระบบเดิมไปสู่การเกษตรสมัยใหม่โดยสร้างเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) และสนับสนุนให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น



เดิมประเทศไทยมีการพัฒนารูปแบบทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องตั้งแต่รูปแบบ “ประเทศไทย ๑.๐” ที่เน้นด้านเกษตรกรรมจนถึง “ประเทศไทย ๒.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมเบาและ “ประเทศไทย ๓.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมหนักซึ่งทำให้เราติดอยู่ใน ๓ กับดักคือรายได้ปานกลางความเหลื่อมล้ำและความไม่สมดุลในการพัฒนาซึ่งรัฐบาลจะต้องปฏิรูปเพื่อเปลี่ยนผ่านจากประเทศไทย ๓.๐ ไปสู่ “ประเทศไทย ๔.๐” ที่เน้นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมคือเปลี่ยนจากการทำปริมาณมากแต่ได้ผลน้อยเป็นการทำปริมาณน้อยแต่ได้ผลมากซึ่งต้องอาศัยกระบวนการพัฒนา ๓ เรื่องคือ

- ๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม
- ๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี
- ๓) เปลี่ยนจากภาคการผลิตสินค้าไปสู่ภาคบริการมากขึ้น

ดังนั้นเราจึงต้องค้นหาเครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจยุคใหม่ที่จะสร้างความมั่งคั่งอย่างยั่งยืนให้กับประเทศไทยในศตวรรษที่ ๒๑ โดยการแปลง “ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ” ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้านคือความหลากหลายเชิงชีวภาพและความหลากหลายเชิงวัฒนธรรมให้เป็น “ความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน” ใน ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมายได้แก่

- กลุ่มที่ ๑ กลุ่มอาหารเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ
- กลุ่มที่ ๒ กลุ่มสาธารณสุขสุขภาพและเทคโนโลยีการแพทย์
- กลุ่มที่ ๓ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะหุ่นยนต์และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม
- กลุ่มที่ ๔ กลุ่มดิจิทัลเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและฝังกับอุปกรณ์ต่างๆ
- กลุ่มที่ ๕ กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์วัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูงการพัฒนาประเทศภายใต้โมเดล

“ประเทศไทย ๔.๐” จะสำเร็จใช้แนวทาง “สานพลังประชารัฐ” เป็นตัวการขับเคลื่อนโดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของ

ภาคเอกชนภาคการเงินการธนาคารภาคประชาชนภาคสถาบันการศึกษามหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ ร่วมกันระดมความคิดผนึกกำลังกันขับเคลื่อนผ่านโครงการบันทึกความร่วมมือกิจกรรมหรืองานวิจัยต่างๆ โดยการดำเนินงานของ “ประชารัฐ” กลุ่มต่างๆ อันได้แก่

กลุ่มที่ ๑ การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณท์การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐพัฒนาคลัสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตและการดึงดูดการลงทุนและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

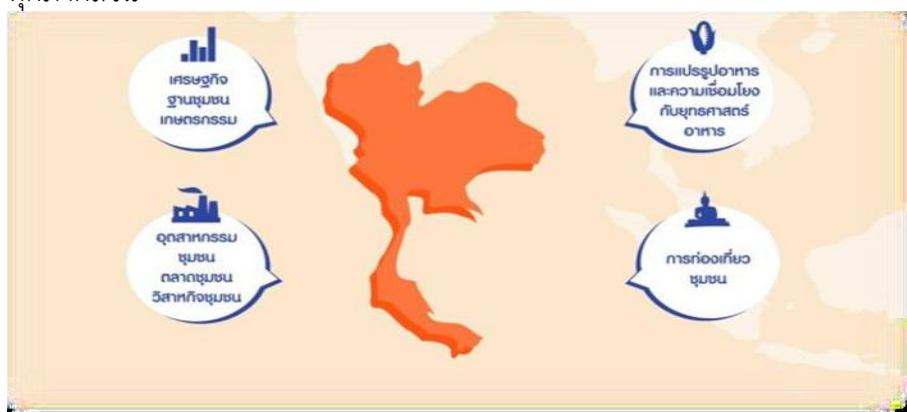
กลุ่มที่ ๒ การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ

กลุ่มที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและการสร้างรายได้และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ

กลุ่มที่ ๔ การศึกษาพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ (โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิต

กลุ่มที่ ๕ การส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศรวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) ซึ่งแต่ละกลุ่มกำลังวางระบบและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบาย กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศไทยได้ “ประเทศไทย ๔.๐” เป็นอีกนโยบายหนึ่งที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาวเป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนตามวิสัยทัศน์รัฐบาลที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจการปฏิรูปการวิจัยการพัฒนาและการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กันเป็นการผนึกกำลังของ

ทุกภาคส่วน



เครือข่ายประชารัฐ



๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และ อำนาจเจริญ) ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของการภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งภาคราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาชน สังคมทั้ง ๔ จังหวัด ทุกขั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมและจัดทำข้อมูลการประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัด การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม กลยุทธ์ ตัวชี้วัด แผนงานและโครงการจากการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จึงได้กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดในอนาคต คือ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล

๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ระยะ ๔ ปี(พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) วิสัยทัศน์จังหวัด

อุบลราชธานี

"ชุมชนเข้มแข็ง เมืองน่าอยู่ เป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ"

เป้าประสงค์รวมจังหวัด

๑. ยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น
๓. พัฒนาศักยภาพการผลิตด้านการเกษตรและแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของท้องถิ่น

๒. การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๓. การจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย

๔. การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

๕. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗. การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำนิยาม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
ชุมชนเข้มแข็ง	ชุมชนสุขภาพดี มีการศึกษา อาชีพรายได้ บนวิถีพอเพียง มีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน มีความแข็งแกร่งทางประเพณีและวัฒนธรรมและเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อพึ่งตนเอง อย่างยั่งยืน
เมืองน่าอยู่	จังหวัดอุบลราชธานีเป็นเมืองที่ประชาชนอยู่ด้วยความสุข สะดวกสบายสิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดีมีงานทำ มั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสังคมสงบสุข
เป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยว	ช่องทางการค้า และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยจังหวัดอุบลราชธานี มีภูมิประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านถึง ๒ ประเทศ คือ สปป.ลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา รวมทั้งยังมีเส้นทางเชื่อมโยงกับเวียดนามและจีน ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นประเทศที่มีศักยภาพและความต้องการสินค้าจากประเทศไทยสูง รวมทั้งการเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย
การเกษตรมีศักยภาพ	การผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดมีประสิทธิภาพ (ability) และมีความคุณภาพตามมาตรฐาน (Quality Standard) สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้เศรษฐกิจของจังหวัด

พันธกิจ

- ๑.ยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น
๓. พัฒนาศักยภาพการผลิตด้านการเกษตรและแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

เป้าประสงค์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหมู่บ้านจัดการสุขภาพที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชากรที่ได้รับการศึกษาถึงระดับขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๖๐
๓. ร้อยละของประชาชนที่ได้เข้าร่วมและสนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนาและวัฒนธรรมเป้าหมาย ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๖๐
๔. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐
๕. ร้อยละของรายได้เฉลี่ยของประชากรที่เพิ่มขึ้น เป้าหมายร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๖๐
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้นำธรรมาภิบาล เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาสังคมยกระดับคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน
๒. ส่งเสริมการศึกษาและแหล่งเรียนรู้
๓. ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม
๔. รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ มูลค่าการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวในจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP เป้าหมาย ร้อยละ ๖ ในปี ๒๕๖๐
๒. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมาย ร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
๒. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
๓. พัฒนาเพื่อยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน
๔. ส่งเสริมการเปิดตลาดและพัฒนาความร่วมมือทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร

เป้าประสงค์ที่ ๑ ข้าวหอมมะลิและพืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้รับการเพิ่มศักยภาพการผลิต

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่ (ก.ก./ไร่) เป้าหมาย จำนวน ๔๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ ในปี ๒๕๖๐
 ๒. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิ ต่อจำนวนแปลง/ฟาร์ม ที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรฯ เป้าหมาย ร้อยละ ๙๐ ในปี ๒๕๖๐
 ๓. จำนวนผลผลิตมันสำปะหลังเฉลี่ยต่อไร่ (ก.ก./ไร่) เป้าหมาย จำนวน ๓,๘๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ ในปี ๒๕๖๐
 ๔. จำนวนผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ (ก.ก./ไร่) เป้าหมาย จำนวน ๒๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ ในปี ๒๕๖๐
- #### เป้าประสงค์ที่ ๒ ปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตรได้รับการบริหารให้มีประสิทธิภาพและครอบคลุม
- #### ตัวชี้วัด
๕. จำนวนพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น เป้าหมาย จำนวน ๒๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๐
- #### เป้าประสงค์ที่ ๓ เกษตรกร/ชุมชนเกษตรมีความเข้มแข็งตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- #### ตัวชี้วัด
๖. ร้อยละของครัวเรือนเกษตรกร/ชุมชนเกษตรกลุ่มเป้าหมาย ที่มีการพัฒนาการเกษตรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป้าหมาย ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๐

เป้าประสงค์ที่ ๔ ผลผลิตทางเกษตรกรรมมีการจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่า
ตัวชี้วัด

๗. มูลค่าของสินค้าเกษตรที่ได้รับการแปรรูป/แปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าในระดับกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์/วิสาหกิจ/ชุมชน เป้าหมาย ๕๖๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนากิจการผลิตรัฐวิสาหกิจและได้มาตรฐาน
๒. ส่งเสริมและพัฒนากิจการผลิตรัฐวิสาหกิจที่สำคัญ
๓. พัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรดินและน้ำ
๔. ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. พัฒนาและส่งเสริมการแปรรูปและการแปรรูป
๖. พัฒนาศักยภาพความรู้ด้านการเกษตรเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและบูรณาการ
ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายร้อยละ ๙๐ ในปี ๒๕๖๐

๒. ร้อยละของ อบต./ภาคราชการ/องค์กรภาคประชาชน ที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายร้อยละ ๙๐ ในปี ๒๕๖๐

๓. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยที่กำจัดได้ เป้าหมายร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๖๐

๔. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ เป้าหมายร้อยละ ๓๐ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม
๓. บริหารจัดการด้านพลังงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง

เป้าประสงค์ พื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีมีความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยคนหมู่บ้านและชุมชนมีภูมิคุ้มกันและความพร้อมเผชิญปัญหาและภัยคุกคามด้านความมั่นคงทุกรูปแบบบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมขององค์กรทุกภาคส่วนและประชาชนในพื้นที่

ตัวชี้วัด

(๑) จำนวนหมู่บ้านและชุมชนชายแดนที่ได้รับการพัฒนาเป็นหมู่บ้านและชุมชนเข้มแข็งเป้าหมาย ๓๐๘ หมู่บ้านในปี ๒๕๖๐

(๒) ร้อยละของหมู่บ้านและชุมชนที่ปฏิบัติงานด้านความมั่นคงเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

- (๑) พัฒนาศักยภาพคนชุมชนและพื้นที่เพื่อความมั่นคง
- (๒) ผนึกกำลังทุกภาคส่วนเพื่อเสริมสร้างความมั่นคง

(๓) พัฒนาความร่วมมือเพื่อเสริมความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

เป้าประสงค์ที่ ๑ ประชาชนมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ

ตัวชี้วัด

(๑) ร้อยละของผู้รับบริการที่พึงพอใจในการบริการของหน่วยงานไม่ต่ำกว่า ๘๕ ต่อปี

(๒) ร้อยละของเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ที่ได้รับการตอบสนองและดำเนินการภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของจังหวัด เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐

เป้าประสงค์ที่ ๒ จังหวัดอุบลราชธานีมีระบบการบริหารงานภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

(๑) ร้อยละของบุคลากรภาครัฐที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะเป้าหมายร้อยละ ๓๕ ในปี ๒๕๖๐

(๒) ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

(๒) พัฒนาระบบการติดตามประเมินผล

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

*“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานส่งเสริมการเกษตร
และอาชีพราษฎรมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ใส่ใจดูแลบริการ”*

๒.๒ ยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์คือ

๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อม

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตร

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ศาสนาและวัฒนธรรม

๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารและการบริการประชาชน

๒.๓ เป้าประสงค์ (GOALS) มีดังนี้

๑) ประชาชนได้รับประโยชน์จากการใช้บริการจากโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นไปตามมาตรฐาน

๒) การมีทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้แหล่งน้ำดินอุดมสมบูรณ์รวมถึงทรัพยากรสัตว์น้ำและความหลากหลายทางชีวภาพ

๓) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้

๔) การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านเศรษฐกิจสังคมสุขภาพอนามัยที่ดี

๕) การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยให้กับชุมชน

๖) นักเรียนได้รับการส่งเสริมความรู้สติปัญญาและการส่งเสริมการพัฒนาทักษะของเด็กก่อนวัยเรียน

๗) ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพห่างไกลยาเสพติด

๘) การบริหารจัดการและการให้บริการที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

๙) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเทิดทูนสถาบันสำคัญของชาติ

๒.๔ ตัวชี้วัด (KPIs) มีดังนี้

- ๑) ชุมชนมีระบบสาธารณสุขปโภคสาธารณสุขการที่ดีขึ้น
- ๒) ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓) ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและพึ่งตนเองได้มากขึ้น
- ๔) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ๕) ชุมชนมีความมั่นคงปลอดภัย
- ๖) เด็กและเยาวชนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ
- ๗) ประชาชนและเยาวชนมีส่วนร่วมในการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีและการเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีห่างไกลจากยาเสพติด
- ๘) ผลการประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจในการให้บริการของประชาชน
- ๙) ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันสำคัญของชาติ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย (Target values) มีดังนี้

- ๑) การก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นไปตามมาตรฐานร้อยละ ๗๕
- ๒) การรณรงค์และสนับสนุนการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร้อยละ ๘๐
- ๓) การพัฒนาแหล่งน้ำและโครงสร้างพื้นฐานในการทำการเกษตรร้อยละ ๕๒
- ๔) การฝึกอบรมและส่งเสริมอาชีพเกษตรกรร้อยละ ๘๐
- ๕) การส่งเสริมด้านสุขภาพอนามัยการจัดสวัสดิการทางสังคมพัฒนาอาชีพสร้างรายได้ให้คนในชุมชนอย่างทั่วถึงร้อยละ ๘๐
- ๖) การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร้อยละ ๙๐
- ๗) การส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้สังคมและการพัฒนาการของเด็กร้อยละ ๙๕
- ๘) การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีและการเล่นกีฬาร้อยละ ๙๕
- ๙) การพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชนร้อยละ ๖๐
- ๑๐) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันสำคัญของชาติร้อยละ ๙๕

๒.๖ กลยุทธ์ (Strategies) มีดังนี้

- ๑) การก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นไปตามมาตรฐาน
- ๒) การรณรงค์และสนับสนุนการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓) การพัฒนาแหล่งน้ำและโครงสร้างพื้นฐานในการทำการเกษตร
- ๔) การฝึกอบรมและส่งเสริมอาชีพเกษตรกร
- ๕) การส่งเสริมด้านสุขภาพอนามัยการจัดสวัสดิการทางสังคมพัฒนาอาชีพสร้างรายได้ให้คนในชุมชนอย่างทั่วถึง
- ๖) การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๗) การส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้สังคมและการพัฒนาการของเด็ก
- ๘) การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีและการเล่นกีฬา

๙) การพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชน

๑๐) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันสำคัญของชาติ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Strategic stances) มีดังนี้

๑) การพัฒนาระบบสาธารณสุขภาค

๒) การพัฒนาสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยว

๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเกษตร

๔) การส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร

๕) การแก้ไขปัญหาความยากจน

๖) การส่งเสริมและช่วยเหลือเด็กผู้สูงอายุผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

๗) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และชุมชน

๘) การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๙) การส่งเสริมและสนับสนุนทางด้านสาธารณสุข

๑๐) การพัฒนาด้านการศึกษา

๑๑) การพัฒนาด้านศาสนาวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๒) การพัฒนาด้านการกีฬา

๑๓) การเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน

๑๔) การบูรณาการร่วมกันระหว่างภาครัฐและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๒.๘.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล (Strategic Issues of Subdistrict Administrative Organization)	ความเชื่อมโยง (Linkage)
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อม เป้าประสงค์ (GOALS) ๑) ประชาชนได้รับประโยชน์จากการใช้บริการจากโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นไปตามมาตรฐาน ๒) การมีทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้แหล่งน้ำดินอุดมสมบูรณ์รวมถึงทรัพยากรสัตว์น้ำและความหลากหลายทางชีวภาพ ตัวชี้วัด (KPIs) ๑) ชุมชนมีระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ดีขึ้น ๒) ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ค่าเป้าหมาย (Target values) มีดังนี้ ๑) การก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นไปตามมาตรฐานร้อยละ ๗๕ ๒) การรณรงค์และสนับสนุนการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร้อยละ ๘๐ กลยุทธ์ (Strategies) ๑) การก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นไปตามมาตรฐาน ๒) การรณรงค์และสนับสนุนการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Strategic stances) ๑) การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค ๒) การพัฒนาสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยว แผนงาน ๑) แผนงานเคหะและชุมชน๒) แผนงานการเกษตร ๓) แผนงานการพาณิชย์	๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดอุบลราชธานี ๑) การส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว ๒) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ๑) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๒ ๑) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน ๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๓) การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ ๔. วิสัยทัศน์ประเทศ ๑) มั่นคง ๒) มั่งคั่ง ๓) ยั่งยืน ๕. นโยบายรัฐบาล ๑) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ๒) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๒.๘.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตร

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล (Strategic Issues of Subdistrict Administrative Organization)	ความเชื่อมโยง (Linkage)
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตร เป้าประสงค์ (GOALS) ๑) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้ ตัวชี้วัด (KPIs) ๑) ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและพึ่งตนเองได้ ค่าเป้าหมาย (Target values) มีดังนี้ ๑) ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและพึ่งตนเองได้มากขึ้น กลยุทธ์ (Strategies) ๑) การพัฒนาแหล่งน้ำและโครงสร้างพื้นฐานในการทำการเกษตร ๒) การฝึกอบรมและส่งเสริมอาชีพเกษตรกร จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Strategic stances) ๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเกษตร ๒) การส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร แผนงาน ๑) แผนงานการเกษตร	๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดอุบลราชธานี ๑) การส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว ๒) การพัฒนาการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร ๒. ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ๑) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๓. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๒ ๑) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๔. วิสัยทัศน์ประเทศ ๑) มั่นคง ๒) มั่งคั่ง ๓) ยั่งยืน ๕. นโยบายรัฐบาล ๑) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ๒) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

๒.๘.๓ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล (Strategic Issues of Subdistrict Administrative Organization)	ความเชื่อมโยง (Linkage)
ยุทธศาสตร์ที่๓ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป้าประสงค์ (GOALS) ๑) การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านเศรษฐกิจสังคมสุขภาพอนามัยที่ดี ๒) การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยให้กับชุมชน ตัวชี้วัด (KPIs) ๑) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ๒) ชุมชนมีความมั่นคงปลอดภัย ค่าเป้าหมาย (Target values) มีดังนี้ ๑) การส่งเสริมด้านสุขภาพอนามัยการจัดสวัสดิการทางสังคมพัฒนาอาชีพสร้างรายได้ให้คนในชุมชนอย่างทั่วถึงร้อยละ ๘๐ ๒) การส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร้อยละ ๙๐ กลยุทธ์ (Strategies) ๑) การส่งเสริมด้านสุขภาพอนามัยการจัดสวัสดิการทางสังคมพัฒนาอาชีพสร้างรายได้ให้คนในชุมชนอย่างทั่วถึง ๒) การส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Strategic stances) ๑) การส่งเสริมและสนับสนุนทางด้านสาธารณสุข ๒) การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๓) การส่งเสริมและช่วยเหลือเด็กผู้สูงอายุผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ๔) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และชุมชน ๕) การแก้ไขปัญหาความยากจน แผนงาน ๑) แผนงานสาธารณสุข ๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน ๓) แผนงานสังคมสงเคราะห์ ๔) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๕) แผนงานเคหะและชุมชน ๖) แผนงานงบกลาง	๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดอุบลราชธานี ๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๒) การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง ๒. ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ๑) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ๒) ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางสังคม ๓) ด้านความมั่นคง ๓. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๒ ๑) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ๒) การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ๓) การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน ๔. วิสัยทัศน์ประเทศ ๑) มั่นคง ๒) ยั่งยืน ๕. นโยบายรัฐบาล ๑) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ ๒) การยกระดับคุณภาพการบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน ๓) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

๒.๘.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา กีฬา อนุรักษ์ศาสนาศิลปวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล (Strategic Issues of Subdistrict Administrative Organization)	ความเชื่อมโยง (Linkage)
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา กีฬา ศาสนาและวัฒนธรรม เป้าประสงค์ (GOALS) ๑) นักเรียนได้รับการส่งเสริมความรู้สติปัญญาและการส่งเสริมการพัฒนาทักษะของเด็กก่อนวัยเรียน ๒) ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพห่างไกลยาเสพติด ตัวชี้วัด (KPIs) ๑) เด็กและเยาวชนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ ๒) ประชาชนและเยาวชนมีส่วนร่วมในการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีและการเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีห่างไกลจากยาเสพติด ค่าเป้าหมาย (Target values) มีดังนี้ ๑) การส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้สังคมและพัฒนาการของเด็กร้อยละ ๙๕ ๒) การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีและการเล่นกีฬาร้อยละ ๙๕ กลยุทธ์ (Strategies) ๑) การส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้สังคมและพัฒนาการของเด็ก ๒) การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีและการเล่นกีฬา จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Strategic stances) ๑) การพัฒนาทางการศึกษา ๒) การพัฒนาทางการกีฬา ๓) การพัฒนาด้านศาสนาวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น แผนงาน ๑) แผนงานการศึกษา ๒) แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดอุบลราชธานี ๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๒. ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ๑) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ๓) ด้านความมั่นคง ๓. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๒ ๑) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ๒) การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน ๔. วิสัยทัศน์ประเทศ ๑) มั่นคง ๒) มั่งคั่ง ๓) ยั่งยืน ๕. นโยบายรัฐบาล ๑) การศึกษาและเรียนรู้การทำนุบำรุงศาสนาศิลปะและวัฒนธรรม ๒) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

๒.๘.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารและการบริการประชาชน

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล (Strategic Issues of Subdistrict Administrative Organization)	ความเชื่อมโยง (Linkage)
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารและการบริการประชาชน เป้าประสงค์ (GOALS) ๑) การบริหารจัดการและการให้บริการที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล ๒) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเทิดทูนสถาบันสำคัญของชาติ ตัวชี้วัด (KPIs) ๑) ผลการประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจในการให้บริการของประชาชน ๒) ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันสำคัญของชาติ ค่าเป้าหมาย (Target values) มีดังนี้ ๑) การพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ๒) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันสำคัญของชาติร้อยละ ๙๕ กลยุทธ์ (Strategies) ๑) การพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชน ๒) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันสำคัญของชาติ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Strategic stances) ๑) การเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน ๒) การบูรณาการร่วมกันระหว่างภาครัฐและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน แผนงาน ๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป	๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดอุบลราชธานี ๑) การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ๒. ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ๑) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ๓. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๒ ๑) การบริหารจัดการภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย ๒) การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ ๔. วิสัยทัศน์ประเทศ ๑) มั่นคง ๕. นโยบายรัฐบาล ๑) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ ๒) การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๑.๑ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่นด้วยเทคนิค SWOT Analysis

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบันเป็นการประเมินโดยการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลรวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของท้องถิ่นอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในของท้องถิ่นซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบันโดยเป็นการตอบคำถามว่า“ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป

ปัจจัยภายใน (Internal Factor)

จุดแข็ง (Strength – S)	จุดอ่อน (Weakness – W)
ด้านเศรษฐกิจ ๑. พื้นที่ในตำบลบัวงามเป็นพื้นที่ราบสภาพดินเหมาะแก่การเพาะปลูก ๒. ประชาชนในพื้นที่มีการตื่นตัวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและเริ่มนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ด้านสังคม ๑. พื้นที่การปกครองในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวงามมีพื้นที่มากทำให้ง่ายต่อการอยู่อาศัย ไม่แออัด ๒. ราษฎรในชุมชนไม่หนาแน่นส่วนมากเป็นคนในพื้นที่สะดวกในการติดต่อประสานงานในการทำโครงการ/กิจกรรมพัฒนาต่างๆ ๓. ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ใช้ในการดำรงชีวิต ๔. ประชาชนมีลักษณะจิตอาสาช่วยเหลือกันในทุกด้านทั้งด้านการดูแลสุขภาพด้านอาชีพและการใช้ประโยชน์สาธารณะร่วมกัน ๕. ประชาชนยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้านการบริหารจัดการ ๑. เครื่องจักรเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานพัฒนาต่างๆหากขาดเหลือประการใดสามารถติดต่อประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เช่นองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑. พื้นที่ตำบลบัวงามมีความอุดมสมบูรณ์ดินและน้ำมีคุณภาพที่ดี	ด้านเศรษฐกิจ ๑. การจ้างงานในพื้นที่มีน้อยเนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่หลังฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ไปเป็นแรงงานในเมืองใหญ่ จึงเกิดการขาดแคลนแรงงานพื้นที่ ๒. ระบบโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่บางส่วนยังพัฒนาไม่ทั่วถึงเช่นถนนคูคลองระบบระบายน้ำระบบประปาไฟฟ้าสาธารณะ ด้านสังคม ๑. ประชาชนบางส่วนยังขาดความร่วมมือในการพัฒนากับภาครัฐ ด้านการบริหารจัดการ ๑. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอต่อความต้องการพัฒนาของท้องถิ่น ๒. การประสานงานกับหน่วยราชการด้านการศึกษาในพื้นที่ยังไม่สามารถประสานความร่วมมือได้อย่างเต็มที่ในการพัฒนาด้านการศึกษา ๓. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวงามยังขาดทักษะและความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาโครงการ/กิจกรรมซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑. เกษตรกรในพื้นที่ประสบทั้งปัญหายากแล้งในช่วงฤดูแล้งและปัญหาวาตภัยในพื้นที่

ปัจจัยภายนอก(External Factor)

โอกาส (Opportunity – O)	อุปสรรค (Threat – T)
ด้านเศรษฐกิจ ๑. นโยบายช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกข้าวและรักษาเสถียรภาพราคาข้าว (ชวานายุค ๔.๐) จากรัฐบาล ๒. รัฐบาลให้ความสำคัญและส่งเสริมการทำการเกษตรและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๓. รัฐบาลสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจเน้นการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตโดยให้ความสำคัญกับการเกษตรเป็นหลัก ด้านสังคม ๑. มีศาสนสถาน เช่น วัด ในพื้นที่จัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามในท้องถิ่น ๒. ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ๓. รัฐส่งเสริมการเรียนรู้ค่านิยม ๑๒ ประการให้แก่เด็กและเยาวชนอันเป็นรากฐานของการเป็นประชาชนที่ดีในสังคม ด้านการบริหารจัดการ ๑. การตรวจสอบการทุจริตของภาครัฐมีความเข้มแข็งขึ้นทำให้งบประมาณแผ่นดินสามารถนำมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์แก่ราษฎรมากขึ้น ๒. การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วนหรือที่เรียกว่านโยบายประชารัฐ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ เน้นการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์สร้างความเข้มแข็งในการแข่งขันอย่างยั่งยืนรวมถึงการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	ด้านเศรษฐกิจ ๑. ปัญหาค่าครองชีพสูงทำให้ผู้มีรายได้น้อยดำเนินชีวิตค่อนข้างลำบาก ๒. ปัญหาราคาสินค้าปรับตัวสูงขึ้นส่งผลต่อต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ด้านสังคม ๑. สภาพปัญหาความเป็นอยู่ทางครอบครัวและสังคมเปลี่ยนแปลงทำให้คุณธรรมจริยธรรมศีลธรรมอันดีของไทยเริ่มเสื่อมถอยเกิดปัญหาการทอดทิ้งคนชราผู้ทุพพลภาพเด็กกำพร้าและปัญหา ยาเสพติดอาชญากรรมตามมา ๒. ความนิยมการบริโภคตามวัฒนธรรมต่างชาติทำให้เสี่ยงต่อโรคเรื้อรังและสุขภาพอ่อนแอ ๓. ปัญหาการขาดความรู้ความเข้าใจด้านสาธารณสุขและขาดความร่วมมือในการป้องกันโรคระบาดในพื้นที่ของประชาชน ด้านการบริหารจัดการ ๑. ระเบียบข้อกฎหมายจำกัดการเบิกจ่ายเงินที่ใช้ในการพัฒนา ด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุขด้านการกีฬา ด้านศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินกิจกรรมตามอำนาจหน้าที่ได้ ๒. ปัญหาการขาดความชัดเจนบทบาทหน้าที่หน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาแก้ปัญหา มีความทับซ้อนกันขาดระเบียบ /ข้อกฎหมายรองรับในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑. ภัยธรรมชาติและภัยสาธารณะเช่นวาตภัยอุทกภัยอัคคีภัยและภัยแล้ง ๒. ปัญหาสภาวะแวดล้อมซึ่งได้รับผลกระทบจากธุรกิจเกษตรกรรมก่อมลพิษก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสิ้นเปลืองโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ผลการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาพื้นที่ตำบล บัวงาม โดยวิเคราะห์มาจากปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล บัวงาม การจัดเวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและชุมชนและใช้ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ข้อมูล กชช.๒๓และแผนชุมชนของแต่ละหมู่บ้านสรุปได้ดังนี้

ผลการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาพื้นที่ตำบลบัวงาม

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๑. ปัญหาด้านการเกษตร ๑.๑ ปัญหาการขาดแคลนน้ำในการทำ การเกษตร <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ฝายน้ำล้นต้นเขินมีวัชพืชขึ้นปกคลุมกีดขวางทางน้ำ /การใช้งานประตูปิด-เปิดน้ำชำรุดและแบ่งแบ่งไม่มีประตูปิด-เปิดน้ำ - การทำการเกษตรในช่วงฤดูแล้งจะขาดแคลนน้ำใช้ในการทำการเกษตร ๑.๒ ปัญหาการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร <u>ลักษณะของปัญหา</u> - การขนส่งพืชผลทางการเกษตรผ่านฝายน้ำล้นต้องใช้เส้นทางอ้อมไม่มีสะพานข้ามและบางส่วนชำรุดทรุดโทรมไม่ปลอดภัย ๑.๓ ปัญหาต้นทุนการผลิตและราคาผลผลิตตกต่ำ <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ต้นทุนการผลิตสูงในขณะที่ราคาผลผลิตตกต่ำทำให้เกษตรกรมีรายได้ลดลง	● พื้นที่ใกล้ฝายน้ำล้นบริเวณไร่นาในพื้นที่ทำการเกษตรของตำบลบัวงามที่ประชาชนได้เสนอปัญหาความต้องการในเวทีประชาคมหมู่บ้าน ● เกษตรกรในตำบลบัวงาม ● พื้นที่เส้นทางหลักในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรติดกับฝายน้ำล้น ● เกษตรกรหมู่ที่ ๑ - ๑๖ในพื้นที่ตำบลบัวงาม	● อบต.จัดงบประมาณในการขุดลอกดินตะกอนพร้อมกำจัดวัชพืชและซ่อมแซมประตูปิด-เปิดทางส่งน้ำ ● จัดฝึกอบรมให้ความรู้และสนับสนุนการปลูกพืชที่ใช้ให้น้ำน้อยทดแทนการปลูกข้าวหรือพืชอื่นๆที่ใช้น้ำมาก ● อบต.จัดงบประมาณในการซ่อมแซมสะพานและก่อสร้างบริเวณที่เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้ในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ● อบต.จัดโครงการฝึกอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรเช่นการผลิตสารชีวภาพกำจัดศัตรูพืชการใช้ปุ๋ยพืชสดการผลิตปุ๋ยหมักปุ๋ยคอกจากวัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น เป็นต้น ● อบต.จัดโครงการฝึกอบรมให้ความรู้และสนับสนุนการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อลดต้นทุนเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร
๒. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒.๑ ปัญหาเส้นทางการคมนาคม <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ถนนภายในหมู่บ้านส่วนใหญ่เป็นถนนหินลูกรังซึ่งไม่ได้มาตรฐานเมื่อฝนตกจะทำให้น้ำท่วมขังถนนขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อ	● พื้นที่ทุกหมู่บ้านในเขตตำบลบัวงามประสบปัญหาการคมนาคมไม่สะดวก	● อบต.จัดงบประมาณในการซ่อมแซมถนนโดยการลงลูกรังหรือซ่อมแซมถนนคสล. ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้และก่อสร้างถนนคสล./ถนนลาดยางในพื้นที่ที่เป็นแหล่งชุมชนและประชาชนใช้สัญจรไปมา

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๒. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒.๒ ปัญหาน้ำอุปโภค/บริโภค <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ระบบประปาในชุมชนประสบปัญหาการส่งน้ำไปยังครัวเรือนเพื่ออุปโภค/บริโภค ๒.๓ ปัญหาไฟฟ้าสาธารณะ/ไฟฟ้าเพื่อการเกษตร <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ไฟฟ้าสาธารณะ/ไฟฟ้าเพื่อการเกษตรในหมู่บ้านมีปริมาณไม่เพียงพอต่อการต้องการของประชาชน	● ประปาหมู่บ้านที่อยู่ในความดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงงาม ● พื้นที่ที่หมู่บ้านชุมชนได้เสนอปัญหาความต้องการในเวทีประชาคมหมู่บ้าน	● อบต.จัดงบประมาณในการบริหารจัดการระบบประปาหมู่บ้านที่อยู่ในความดูแลของอปท. ได้แก่การบำรุงรักษาการเปลี่ยนท่อเมนตึประปา ● อบต.ประเมินสภาพปัญหาและระยะทางในการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ/ไฟฟ้าเพื่อการเกษตรและจัดงบประมาณในการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ/ไฟฟ้าเพื่อการเกษตร
๓. ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓.๑ ปัญหาการจัดขยะในชุมชน <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ปริมาณขยะในครัวเรือนที่มีจำนวนมาก ๓.๒ ปัญหาการเสื่อมสภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ปัญหาดินเสื่อมสภาพจากการใช้สารเคมี - ปัญหาคุณภาพน้ำและวงจรการขยายพันธุ์ของสัตว์น้ำ	● ทุกหมู่บ้านชุมชนในพื้นที่ตำบลบึงงาม ● พื้นที่ทำการเกษตรในตำบลบึงงาม ● แหล่งน้ำอื่นๆในตำบลบึงงาม	● อบต.จัดงบประมาณในการจัดเก็บและกำจัดขยะในชุมชน ● จัดโครงการณรงค์ส่งเสริมการคัดแยกขยะในครัวเรือนเพื่อลดปริมาณขยะและสามารถนำขยะมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ● อบต.จัดงบประมาณในการจัดฝึกอบรมและส่งเสริมการทำเกษตรแบบอินทรีย์การใช้สารชีวภาพปุ๋ยชีวภาพในการทำเกษตรและปรับสภาพคุณภาพดินให้เหมาะแก่การทำเกษตร ● รณรงค์การอนุรักษ์แม่น้ำลำคลองและพันธุ์สัตว์น้ำการงดการจับสัตว์น้ำในฤดูวางไข่
๔. ปัญหาด้านสังคม ๔.๑ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ปัญหายาเสพติด - ปัญหาอาชญากรรม	● ประชาชนเยาวชนและนักเรียนในพื้นที่ตำบลบึงงาม	● อบต.จัดงบประมาณในการให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนประชาชนทั่วไปในการป้องกันและหลีกเลี่ยงการใช้ยาเสพติด / การส่งเสริมการเล่นกีฬาการออกกำลังกาย ● อบต.จัดงบประมาณสนับสนุนองค์กรในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับจังหวัด

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๔. ปัญหาด้านสังคม ๔.๒ ปัญหาผู้ยากไร้คนชราและคนพิการ <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ผู้ยากไร้คนชราและคนพิการขาดการให้ความช่วยเหลือ	ผู้ยากไร้คนชราและคนพิการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบัวงาม	- อบต.จัดงบประมาณหรือประสานขอความช่วยเหลือไปยังองค์กร/หน่วยงานเพื่อเข้ามาช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวที่ประสบปัญหา - รับขึ้นทะเบียนเพื่อขอรับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพแก่คนชราคนพิการและผู้ป่วยเอดส์ในพื้นที่
๕. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ๕.๑ ปัญหาความยากจน <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ปัญหาการว่างงาน - ปัญหารายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย - ปัญหาการขาดแหล่งเงินทุน	- ประชากรวัยทำงานที่ไม่มีงานทำและงานที่ทำอยู่ไม่มั่นคง - เยาวชนบางส่วนที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้วไม่ได้ศึกษาในระดับที่สูงขึ้น - กลุ่มสตรี/กลุ่มแม่บ้านที่ต้องการอาชีพเสริม	- อบต.จัดงบประมาณฝึกอบรมอาชีพให้แก่ประชาชน - ส่งเสริมให้ประชาชนรวมกลุ่มในการประกอบอาชีพ - สนับสนุนงบประมาณและวิทยากรเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการประกอบอาชีพ - ส่งเสริมการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชน
๖. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๖.๑ ปัญหาด้านการศึกษา <u>ลักษณะของปัญหา</u> - อาหารกลางวันและอาหารเสริม (นม) สำหรับเด็กก่อนวัยเรียนและระดับประถมศึกษา - การขาดสื่อในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ๖.๒ ปัญหาด้านศาสนาและวัฒนธรรม <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ขาดการให้ความรู้ทางศาสนาและพัฒนาจริยธรรมแก่ประชาชน - ขาดการส่งเสริมด้านวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น	- เด็กนักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก - นักเรียนร.ร.สังกัดสพฐ. - เด็กเยาวชนนักเรียนและประชาชนในตำบลบัวงาม	- อุดหนุนอาหารกลางวันให้กับโรงเรียนสังกัดสพฐ. - จัดหาอาหารเสริม (นม) ให้กับโรงเรียนสังกัดสพฐ. และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก - จัดหาอาหารกลางวันแก่นักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก - จัดหาสื่อการเรียนการสอนและสื่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย - อบต.จัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมฟื้นฟูศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น - ส่งเสริมความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ชนรุ่นหลังอย่างต่อเนื่อง

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๗. ปัญหาด้านสาธารณสุข ๗.๑ ปัญหาโรคติดต่อ <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ประชาชนในพื้นที่มีผู้ป่วยโรคไข้เลือดออก - ปัญหาการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ๗.๒ ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย <u>ลักษณะของปัญหา</u> - การใช้สารเคมีของเกษตรกรที่มีผลต่อสุขภาพร่างกาย - สุขภาพอนามัยของเด็กและเยาวชนในพื้นที่	● พื้นที่ตำบลบัวงาม ● สุนัขที่มีการขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้อง ● เกษตรกรในตำบลบัวงาม ● เด็กนักเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบัวงาม	● อบต.จัดงบประมาณในการฉีดพ่นหมอกควันในระยะที่กำหนดรอบบริเวณบ้านที่มีการแจ้งจากรพ.สต.ในพื้นที่ ว่ามีผู้ป่วยโรคไข้เลือดออก ● บูรณาการร่วมกับหมู่บ้าน/ชุมชนอสม.รพ.สต.ในพื้นที่ ในการรณรงค์ป้องกันการเกิดโรคไข้เลือดออก ● ประสานงานกับปศุสัตว์ระดับอำเภอ/จังหวัดแจ้งรายชื่อผู้นำสุนัขมาขึ้นทะเบียนเพื่อขอการสนับสนุนยาฉีดสำหรับสุนัขเพื่อป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าในพื้นที่ ● ประสานการจัดทำโครงการจากกองทุนหลักประกันสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบลบัวงาม จัดทำโครงการตรวจสอบสารเคมีในเลือดของเกษตรกรในตำบลบัวงาม ● ประสานการจัดทำโครงการจากกองทุนหลักประกันสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบลบัวงาม จัดทำโครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กปลอดโรคเพื่อส่งเสริมสุขภาพอนามัยให้แก่เด็กนักเรียนก่อนวัยเรียน
๗. ปัญหาการเมืองการบริหาร ๗.๑ ปัญหาด้านงบประมาณ <u>ลักษณะของปัญหา</u> - งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนา ๗.๒ ปัญหาด้านอำนาจหน้าที่ <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ระเบียบข้อกฎหมายที่จำกัดในอำนาจหน้าที่ในการช่วยเหลือและพัฒนาพื้นที่ ๗.๓ ปัญหาด้านบุคลากรและเครื่องมือ/อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน <u>ลักษณะของปัญหา</u> - การขาดทักษะความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน - การขาดเครื่องมือ/อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน	● ผู้บริหาร/สมาชิกสภา/พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง	● บริหารงบประมาณรายจ่ายบุคลากร/รายจ่ายประจำและควบคุมการบริหารงบประมาณอย่างประหยัด ● การวิเคราะห์ปัญหาวิธีแก้ไขปัญหในพื้นที่โดยประเมินอำนาจหน้าที่ประกอบกับระเบียบ/ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการทำโครงการ/กิจกรรม ● จัดส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมในสายงานที่ปฏิบัติ ● ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับบุคลากรในหน่วยงาน ● จัดงบประมาณเพื่อสรรหาเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน